رسالت
سال سی‌ونهم ■ شماره ۱۰۷۸۶ ■ روزنامه صبح ایران

ضرورت بازنگری در سیاست‌های حوزه آب

رضوان السادات شریف نیا
کارشناس آب و کنشگر محیط زیست

داده‌های رسمی با به تصویر کشیدن «پاییز و زمستان بسیار کم بارش» نشان می‌دهد، خطر کمبود آب در کشور بسیار جدی و شاید جدی‌تر از هر زمان دیگری باشد، اما راهکار مواجهه با این مسئله، اتخاذ رویکرد سازه محور و اجرای طرح‌های انتقال آب نیست و در حالی که غالب بررسی‌های دانشگاهی و نظر کارشناسان مبتنی بر کنترل و کاهش مصرف آب است، همچنان رویکرد وزارت نیرو، برپایه عرضه بیشتر به منظور رفع نیازهای موجود (برمبنای روند مصرف فعلی) بنا شده است. این تصور که اکنون در وضعیت بحران به سر می‌بریم و باید به سرعت نیاز آبی بخش‌های شرب و سپس کشاورزی و صنایع را تأمین کنیم، با تقویت چرخه معیوب، مسئله را بغرنج‌تر می‌سازد. در این نوشتار تلاش شده تا مسئله آب تشریح و همچنین توضیح داده شود که چگونه وزارت نیرو با نادیده گرفتن ماهیت مسئله و هشدارهای کارشناسان و کنشگران از مسیر تعدیل مشکلات فاصله گرفته است. بی‌شک ادامه این روند و تسریع حرکت چرخه‌های معیوب در سایه کم‌توجهی نهادهای نظارتی، دیر یا زود پایداری سرزمین را در معرض تهدید جدی قرار خواهد داد.

شناخت مسئله آب

اولین گام برای حل مسئله، شناخت کافی از ماهیت آن است. براساس دیدگاه گروهی از متخصصان، اصطلاح «کمبود آب» گمراه کننده است، چراکه بحران‌های آب فقط مربوط به آب نیستند و همیشه با سایر عوامل اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و محیطی از جمله میزان تعارض موجود، قدرت حاکمیت و سیاست‌گذاری با شرایط اقتصادی درهم تنیده‌اند. مطابق نقطه‌نظر این گروه از متخصصان، مسئله اصلی؛ کمبود و حتی عدم دسترسی به آب نیست، بلکه در دل کمبود آب، مشکلی بسیار خطرناک نهفته است. بنابراین باید بدون توجه به هیاهوی کمبود در تولید آب، بر مسائل واقعی و پیچیده مدیریت آن تمرکز کرد. گروه دیگری از متخصصان این مسئله را در دسته موضوعات بدخیم و ام نشدنی طبقه‌بندی کرده‌اند، به این علت که هیچ راه‌حل آسان و معینی برای آن وجود ندارد و ابعاد علمی موضوع، ناشناخته مانده است.

اما مسئله بدخیم چیست و چه ویژگی‌هایی دارد؟ محمد فاضلی، رئیس سابق مرکز امور اجتماعی منابع آب و انرژی؛ ویژگی این نوع مسائل را چنین معرفی می‌کند: «تعریف مسئله مبهم است و در مورد آن عدم قطعیت علمی وجود دارد، مسئله متوقف نمی‌شود و راه‌حل نامشخص است، راه‌حل صحیح یا غلط برای آن وجود ندارد، بلکه راهکارها عمدتا خوب یا بد هستند و لزوما نتایج مورد انتظار را به دنبال ندارند. برای تعدیل این مسائل نیاز به تغییر رفتار در ذینفعان متعدد است که بعضا ارزش‌های متضاد دارند. بایستی راهکارها در تعامل با هم بررسی شوند (اجزا مسئله برهم اثر دارند)، هر مسئله منحصربه‌فرد است و تجارب و دانش پیشین لزوما کارساز نخواهد بود، بنابراین راهکارهای بین رشته‌ای مورد نیاز است. همچنین سطح و تعریف مسئله به تحلیلگر بستگی دارد.»

سوای تغییرات اقلیمی که نمونه شاخصی از مسائل بدخیم است، انتقال آب بین حوضه‌ای نیز در این جریان سهم اثرگذاری دارد. یکی از گزینه‌های مطرح برای مقابله با مسئله کمبود آب، انتقال آب بین حوضه‌ای است. این راهکار با توجه به خصوصیاتی که ذکر شد اغلب ویژگی‌های بدخیمی و درهم تنیدگی را با خود به همراه دارد که به‌جای کمک به تعدیل مسئله کمبود آب، بر وخامت آن می‌افزاید. سال ۲۰۱۷ دو طرح انتقال آب بین حوضه‌ای در هند مورد مطالعه قرار گرفت و در آن به منظور ارزیابی روند تصمیم‌گیری برای منابع آبی، به ماهیت هیبریدی (ارتباط مبدأ و مقصد) و رام نشدنی طرح‌های انتقال آب بین حوضه‌ای اشاره شده است. بر اساس نتایج این مطالعه مقدار آب مازاد قابل انتقال از هر دو حوضه مبدأ مورد مطالعه، اغراق‌آمیز ارزیابی و درباره ناپایداری منابع آب حوضه مبدأ و مصارف آن اغماض شده. هیچ‌کدام از پروژه‌های انتقال مورد بررسی نتوانسته بودند، اهداف پیش‌بینی شده را محقق کنند. در حالی که حوضه‌های مقصد (گیرنده آب) بدون اجرای پروژه قادر به تأمین نیازهای حال و آینده خود بودند. به‌علاوه در این مطالعه نشان داده شد که پروژه‌ها نتوانستند هزینه‌های کلان خود را جبران کنند و نهایتا ریسک منابع آبی را هم در مبدأ و هم مقصد افزایش داده‌اند. بررسی‌های متعدد در حوضه زاینده‌رود (باسبقه طولانی در استفاده از انتقال آب از حوضه‌های مجاور) نشان می‌دهد انتقال آب نتوانسته مسئله آب را تقلیل دهد. به‌علاوه اکثر مطالعات تغییرات اقلیمی در ایران کم و بیش افزایش دما و تبخیر و کاهش بارندگی را در بیشتر حوضه‌های آبی در آینده پیش‌بینی می‌کنند. بنابراین تغییرات اقلیمی، منجربه وخامت بیشتر مسئله آب خواهد شد.

در مواجهه با مسئله آب چه باید کرد؟

تا اینجا تلاش شد تا ابعاد مسئله آب روشن شود و همچنین اشاره شد که دانش موجود لزوما به حل مسائل این چنینی کمک نمی‌کند. با این وصف پرسشی مبنی بر اینکه «چه باید کرد؟» به ذهن متبادر می‌شود. برای پاسخ به این پرسش می‌توان مخاطب را به کتابی با عنوان «مسائل محیط زیستی بدخیم» (مدیریت عدم قطعیت‌ها و مناقشات) ارجاع داد که سه استراتژی برای مواجه با این نوع مسائل ارائه می‌دهد؛ نخست اصل پیشگیرانه، دوم، مدیریت تطبیق‌پذیر و سوم مشارکت عمومی است.

در مورد رعایت اصل پیشگیرانه باید بر این مهم تأکید کرد؛ از آنجا که پیشگیری بهتر از درمان است (خصوصا در مواردی که درمان واضح و قطعی‌ای وجود ندارد) عقل حکم می‌کند که از ایجاد و تشدید مسئله دوری کنیم. به‌عبارتی از هر اقدامی که ممکن است درجاتی از خطر را با خود به همراه داشته باشد بپرهیزیم. هرچند دلایل متقنی برای تأثیرگذاری و ارتباط بامسئله درهم تنیده وجود نداشته باشد.

در حوزه مدیریت تطبیق‌پذیر، وقتی اطلاعات جامعی درباره فرتاریک سیستم نداشته باشیم و یا آگاهی ما مناسب با حل مسئله نباشد، به این معنی هست که چندان نمی‌توانیم نسبت به حصول نتیجه مطمئن باشیم. پس، لازم است به طور مداوم تأثیر تصمیمات اتخاذشده را بررسی کنیم تا در صورت اثرگذاری منفی یا ناکارآمدی به سرعت بتوانیم مسیر را تغییر دهیم. در زمینهٔ استفاده از مشارکت عمومی هم باید بر این مهم تأکید کرد که مسائل رام نشدنی یا بدخیم را نمی‌توان به شکل دستوری و با بخشنامه و آیین‌نامه حل کرد. همان طور که پیش‌تر اشاره شد، این موضوع ماهیت فرارشته‌ای دارد و ابعاد آن ناشناخته است. پس مستلزم خرد جمعی و کنش جمعی برای تعدیل مسئله است. همین طور مشارکت عمومی به این معنا نیست که تصمیماتی اتخاذشده و سپس از طریق آموزش و اطلاع‌رسانی تلاش شود تا آن تصمیمات در جامعه اجرایی شود. مشارکت عمومی طیف وسیعی از شنیدن نظرات تا استفاده از ایده‌ها و کارگروهی و حتی حل تعارضات و در بالاترین سطح، اجرای امور و نظارت به دست ذینفعان را شامل می‌شود. به گونه‌ای که در نهایت فضای اعتماد و احترام بین ذینفعان برقرار شده و تعارضات کاهش می‌یابد.

ایران در چه وضعیتی قرار دارد؟

مسئله آب در جهان شناخته شده است و برای تعدیل آن رویکردهای متناسبی هم تعریف شده، موضوعی که تاکنون در کشور ما تحقق نیافته است. برای تحلیل بهتر این مسئله، می‌توان به نظرات متخصصین و کارشناسان این حوزه استناد کرد. سمانه اشرف و علی ناظمی از دانشگاه کنکوردیای مونترآل کانادا و امیر آقاکوچک از دانشگاه کالیفرنیا در اروین؛ مقاله‌ای سال ۲۰۲۱ در سایت نیچر منتشر کردند، که جامعه کارشناسی ایران را به تأمل و غوغا واداشت. آن‌ها در این مقاله به تشریح وضعیت ایران پرداخته و نوشتند: «اگرچه خشکسالی هواشناسی-هیدرولوژیکی به‌عنوان محرک عمل کرده و میزان تخلیه ذخیره آب زیرزمینی در سطح کشور را تشدید می‌کند، اما کاهش آب‌های زیرزمینی در مقیاس حوضه عمدتا به دلیل برداشت گسترده آب توسط انسان ایجاد می‌شود.» محققین این مقاله هشدار دادند که ادامه مدیریت ناپایدار آب‌های زیرزمینی در ایران می‌تواند به بروز اثرات بالقوه برگشت‌ناپذیری بر زمین و محیط زیست منجر شده و تهدید امنیت آبی، غذایی و اقتصادی-اجتماعی کشور را در پی داشته باشد. در همین مقاله عنوان شد که تقریبا ۸۵ درصد از آب در خاور میانه به طور انحصاری برای آبیاری استفاده می‌شود. در ایران آمار مختلفی ارائه می‌شود، به طوری که برخی منابع، بیش از ۹۰ درصد سهم مصرف را برای بخش کشاورزی در نظر می‌گیرند.

آیا رویکرد وزارت نیرو در جهت حل مسئله بوده است؟

وزارت نیرو در دهه گذشته راهکارهایی را برای حل مشکل آب ارائه داده است. طرح احیا و تعادل بخشی را می‌توان نمونه‌ای از راهکارهای تعدیل مسئله عنوان کرد که دستکم در چارچوب متناسب به نظر می‌رسید. اقدامات تعادل بخشی در سه دسته تعریف شده بود: تدقیق اطلاعات، کنترل و نظارت بر مصرف و ذخیره‌سازی آب در آبخوان‌ها (که سطوحی از مشارکت هم در آن دیده شده است). این طرح سال ۹۳ تصویب شد. فاضلی فارسانی از مدیران شرکت مدیریت منابع آب ایران که به کرات درباره وضع آب زیرزمینی در رسانه‌ها هشدار داده است، در یادداشتی با عنوان منابع آب زیرزمینی ایران از نگاه کارشناسی تا نگاه سیاسی، طرح تعادل بخشی را شکست‌خورده دانسته و وضعیت ایران را در محاله ورشکستگی آبی و نه بحران آب عنوان کرده است. وی افزوده، در حالی که بخش شرب و صنعت تنها ۱۰ درصد مصارف آب را به خود اختصاص داده است؛ بیشترین بودجه به این بخش اختصاص می‌یابد که به وضوح سهم چندانی در حل مسئله آب کشور ندارد. او تنها گزینه مؤثر را کاهش مصرف در بخش کشاورزی می‌داند. فاضلی فارسانی در ادامه، توجه دولت‌ها به طرح احیا و تعادل بخشی را در حد شعار دانسته اما عملکرد آن‌ها در واقع در راستای عرضه بیشتر آب ارزیابی کرده است، به طوری که ۹۷ درصد منابع مالی و اعتباری بخش آب به سمت عرضه سوق داده می‌شود.

با آغاز به کار دولت جدید در سال ۱۴۰۰ و انتشار عمومی برنامه‌های وزرای پیشنهادی، شبکه سازمان‌های محیط زیستی و منابع طبیعی کشور به نقد برنامه علی اکبر محرابیان، وزیر پیشنهادی نیرو پرداخته و نامه‌ای به شماره ۶۵۸ در تاریخ ۱۴۰۰/۵/۳۱ به مجلس شورای اسلامی ارسال و در بخش نقد چالش‌ها، راهبردها و برنامه‌ها نسبت به «معضل بارگذاری بیش از حد بر منابع آبی، برنامه‌ریزی برای احداث و تکمیل طرح‌های توسعه منابع آبی بدون توجه به شرایط فعلی منابع آب، عدم اجرای اغلب بندهای طرح‌های تعادل بخشی تاکنون، حذف جامعه مدنی از تصمیم‌گیری و نظارت، فقدان شفافیت و دسترسی آزاد به اطلاعات، روند غیرشفاف و غیرقانونی تصویب پروژه‌ها، ۸۰ پروژه فاقد مجوز محیط زیستی وزارت نیرو در ردیف بودجه ۱۴۰۰، نبود توجه کافی به نیازهای آبی محیط زیستی، نبود توجه کافی به موضوع کیفیت منابع آب و عدم توجه به موضوعات و مشکلات عدیده محیط زیستی طرح‌های موجود در بخش آب و انرژی» هشدار دادند.

علیرغم نگرانی سازمان‌های مردم‌نهاد مبنی بر نامتناسب بودن رویکردهای وزارت نیرو با مسئله آب در کشور و ریشه‌های آن، محور اصلی فعالیت این وزارتخانه در دولت سیزدهم اتمام پروژه‌های نیمه‌کاره است و حتی مرکز امور اجتماعی منابع آب و انرژی وزارت نیرو را منحل کردند. اگرچه نقدهایی به این مرکز وارد بود، اما دستکم در عنوان متناسب با تعدیل مسئله درهم تنیده آب در کشور بود که نیازمند مشارکت و حل تعارضات است. البته معضل اصلی منابع آب کشور توسط متخصصان، مصرف کنترل نشده ارزیابی شده است.

با مشاهده عملکرد وزارت نیرو، نگرانی‌ها بیشتر می‌شود

هنوز مشخص نیست که چرا در حالی که دانشگاهیان، محققان و حتی کارشناسان و مدیران باتجربه مدیریت منابع آب کشور بر لزوم اتخاذ تصمیماتی برای کاهش مصرف و تخصیص مالی به طرح‌هایی نظیر تعادل بخشی تأکید دارند، وزارت نیرو صرفا با بهره‌گیری از بار معنایی مثبت عبارت‌هایی نظیر «آب‌رسانی به مناطق محروم»، «جهاد ظرفیت نخبگان» و «رویکرد عرضه محور با اجرای طرح‌های انتقال آب»، مسیر هولناک دولت‌ها و تصمیم‌گیران پیشین را با سرعت بیشتری می‌پیماید و نه تنها در مسیر تعدیل مسئله آب کشور قرار ندارد و چرخه‌های معیوب را تقویت می‌کند، بلکه از نظرات گروه‌های مختلف جامعه، از محرومان تا کارشناسان نیز فاصله می‌گیرد و از ۴۰۰ طرح فاقد مجوزهای لازم (از جمله مجوز محیط زیستی) در بودجه سال ۱۴۰۱ و همچنین عدم رعایت قانون دسترسی آزاد به اطلاعات توسط وزارت نیرو شکایت داشتند. در این طرح‌ها که بعضا حتی فاقد مطالعات ارزیابی‌اند؛ پروژه‌های آب‌رسانی به تهران، البرز و سمنان تا مناطق محروم دیده می‌شود که مورد انتقاد شدید مناطق مبدأ انتقال هستند. پیش‌تر شبکه سازمان‌های مردم‌نهاد محیط زیستی نیز در نامه‌ای به شماره ۶۸۲ در تاریخ ۱۴۰۰/۸/۶ خطاب به هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی هشدار داده بود که آینده موفقی را برای پروژه‌های آب‌رسانی با رویکرد شتاب‌زده در تقاضا-محوری متصور نیست. در این نامه اشاره شده که «تعجیل و تسریع در آب‌رسانی نباید به اهمال در ارزیابی اثرات پروژه‌ها، عدم رعایت قوانین و ساده‌سازی مسئله درهم تنیده آب منجر شود.» این شبکه تصریح داشته در مکاتبات پیشین، وزارت نیرو را به استفاده و تقویت سرمایه‌های اجتماعی، مشارکت در تمامی سطوح و توجه به توان اکولوژیکی سرزمین دعوت کرده و هشدار داده، درصورتی که ارزش‌های اکوسیستمی و اجتماعی در فضای رقابتی با اثرات کوتاه‌مدت اقتصادی قرار گیرد، پایداری سرزمین به مخاطره خواهد افتاد.

به هشدارهای سازمان‌های مردم‌نهاد توجه لازم را ندارد. از جمله این موارد می‌توان به انتقال آب از دریای عمان به صنایع فلات مرکزی و خراسان رضوی اشاره کرد. عملیات اجرای مرحله نخست این پروژه مهر ۱۴۰۱ در دولت سیزدهم آغاز شد و اکنون در ۲۴ نقطه با حضور ۱۴ پیمانکار در حال تکمیل است. این طرح نه با کمک خیرین و بخش خصوصی بلکه با قرار گرفتن در بودجه سال ۱۴۰۱ و استفاده از منابع صندوق توسعه ملی در دستور کار قرار گرفته است که از نظر اقتصاددانان فاقد توجیه اقتصادی و زیان‌ده محسوب می‌شود. این پروژه به گزارش خبرگزاری فارس ۲۵۰ میلیون مترمکعب را انتقال خواهد داد که با صرف بودجه ۱۱۱٫۲ میلیارد تومانی (معادل یک سال بودجه عمرانی کشور) در بهترین حالت تنها ۱۷ درصد کسری منابع آبی را جبران خواهد کرد. برخی کارشناسان بر این عقیده‌اند که هزینه این طرح با در نظر گرفتن نگهداری و بهره‌برداری بسیار بیشتر از هزینه عنوان شده خواهد بود.

از دیگر مواردی که ما را نسبت به عملکرد وزارت نیرو در مواجهه با مسئله کم‌آبی نگران می‌کند؛ تکیه بر پروژه‌های فاقد مجوز محیط زیستی است. در این زمینه نزدیک به ۲۰۰ سازمان مردم‌نهاد در بهمن ماه ۱۴۰۰ در نامه‌ای به کمیسیون اصل نود مجلس، از رویه ناصواب قرارگیری بیش

آگهی تحدید حدود عمومی اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دزفول

برابر ماده ۱۴ قانون ثبت تحدید حدود عمومی شهرستان دزفول نقاضاهای مربوط به بخش های یک الی چهار دزفول را پذیرش نموده و به شرح ذیل آگهی مینماید:

املاک واقع در بخش یک

پلاک ۱۰۱۳ عبدالحسین منزوی پور بناء فرزند:محمد علی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی بمساحت۳۳/۵۵ متر مربع واقع در دزفول کوچه گنجشکیان منشعبه از خیابان شریعتی

پلاک ۴۲۳۹/۱ مهناز اسماعیلی سزاری فرزند: صفقلی نسبت به ششدانگ یک باب خانه به مساحت۹۳/۱۶ متر مربع واقع در دزفول کوچه طاووس منشعبه از خیابان صابرین

پلاک ۴۵۸۸/۱۵ محمد باقر پایون فرزند: محمد رضا نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت۱۵۹/۵۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان رودکی بین خیابانهای صابرین وحضرت نوح

۱۴۰۲/۱۱/۲۴

پلاک ۴۶۵۵/۳ غلامعلی شیرعلی عنایت اله فرزند: حسن نسبت به ششدانگ یکباب مغازه تجاری بمساحت۶۵/۴۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان وصال شیرازی بین خیابان امام خمینی وکوچه خوشه چین

پلاک۶۳۵۸/۵ ناهید فروزش فرزند: ماشاالله نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان بمساحت۸/۷۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان امام خمینی بین خیابان شریعتی وکوچه پیرنظر

پلاک۶۳۵۸/۶ ناهید فروزش فرزند: ماشاالله نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری تجاری مسکونی بمساحت۹/۰۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان امام خمینی بین خیابان شریعتی وکوچه پیرنظر

۱۴۰۲/۱۱/۲۵

املاک واقع در بخش دو

پلاک ۲۸۳/۹ مظفر پورشایگان فرزند: حسن نسبت به ششدانگ قسمتی از یکباب مغازه بمساحت۳۳/۷۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان امام خمینی

پلاک۱۱۰۸/۲ ناصر سلیم زاده فرزند رضا نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت ۱۱۹/۴۶ متر مربع واقع در دزفول خیابان یا زهرا بین خیابانهای منتظری وکشاورز نبش کوچه سهراب

پلاک۱۲۶۶/۳ اعظم نعمتی بسحاق فرزند: رحیم نسبت ششدانگ یکباب ساختمان بمساحت۱۲۲ متر مربع واقع در دزفول کوچه بن بست منشعب از کوچه شهید پور خیاط

۱۴۰۲/۱۱/۲۸

پلاک ۱۲۶۷/۴ محمد فروزنده منش فرزند: مراد نسبت ششدانگ یکباب ساختمان بمساحت۱۰۵/۶۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان طالقانی کوچه شهید ملارضا خیاط

پلاک ۱۷۱۶/۱ رضا علی دزفولی فرزند: علی ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی بمساحت۱۲۸/۲۵ متر مربع واقع در دزفول کوچه کلانتریان بین خیابان منتظری وکوچه اردیبهشت

پلاک ۱۷۷۵/۱ عبدالکریم ابراهیمی فرد فرزند: محمد رضا نسبت به ششدانگ قسمتی ازیکباب ساختمان با کاربری بافت فرسوده بمساحت ۳۸ متر مربع واقع در دزفول خیابان منتظری غربی

پلاک ۲۲۷۹/۵۳۲ نرگس محمد علی سبزه فرزند رضا نسبت به ششدانگ یکباب خانه مسکونی بمساحت ۸۶/۷۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان حضرت زینب بین خیابان جهاد وخیابان رازی

۱۴۰۲/۱۱/۲۹

املاک واقع در بخش سه

پلاک۱۶۹/۳۵ اسماعیل اسمعیلی طحان فرزند: رضا نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت۱۷۱ متر مربع واقع در دزفول خیابان جنت بین خیابانهای شهید بیفان وامام خمینی شمالی

پلاک ۱۹۹/۴۱ محسن معرف پور فرزند: میرزا احمد نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان تجاری مسکونی بمساحت۵۸/ ۱۹۲ متر مربع واقع در دزفول خیابان امام خمینی شمالی نبش خیابان ناصرخسرو

پلاک۲۱۲/۳۴ علیرضا خیراله فرزند: عبدالعظیم نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت۷۰/ ۱۵۲ متر مربع واقع در دزفول خیابان صابرین بین ۴۵ متری فتح المبین وخیابان مقداد

پلاک ۲۳۲/۴۱ محمد رضا محبوبیان فرزند: مندنی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت۵۰/ ۱۶۶ متر مربع واقع در دزفول خیابان استقلال بین بلوار سیدالشهدا و خیابان معاد

پلاک ۲۵۳/۱۳ حمید صاحب محمدی فرزند: غلامحسین نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین محصور با کاربری تجهیزات شهری بمساحت ۱۱۴/۸۵ متر مربع واقع در دزفول جدید الاحداث منشعبه از خیابان شهید شاکری فر

پلاک ۲۵۷/۲۲ محمد آریان کیا فرزند: بابا نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری آموزشی بمساحت۱۵۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان شهید شاکری فربین خیابانهای شهید رحیمی و شهید طیب طاهر

۱۴۰۲/۱۱/۳۰

پلاک ۲۵۷/۲۳ شهناز بویه فرزند: محمد علی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت۸۹/۲۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان شهید عبدالحسین رحیمی بین خیابان شهید شاکری وکندروآفرینش

پلاک ۲۵۷/۲۴ علی مریدی مولیزی فرزند کوچک آقا نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت۹۸/۲۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان شهید طیب طاهر بین خیابان شهید شاکری وکندروآفرینش

پلاک ۲۷۶/۱ احمد کرناسی دزفولی فرزند غلامرضا نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان بمساحت ۲۶۴ متر مربع واقع در دزفول کوی اندیشه خیابان نیکان ۳ منشعب از خیابان احسان اصلی

پلاک ۴۹۲/۷۶ خانم خدیجه ابوطالب زاده فرزند محمد علی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان باکاربری مسکونی بمساحت۱۸۱/۸۰ متر مربع واقع در دزفول کوچه بن بست منشعبه از خیابان فیض کاشانی بین خیابانهای حضرت رسول وبهشتی

پلاک ۴۹۵/۶۵ سید محمد فصیح زاده فرزند سید مهدی نسبت به ششدانگ یکباب خانه باکاربری مصوب مسکونی بمساحت۲۴۸/۵۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان حضرت رسول (ص) نبش خیابان بوذر جمهری

پلاک ۵۱۳/۳۷ سیده فروغ لاری بقال فرزند سید محمد رضا نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی بمساحت ۴۷/۱۴ متر مربع واقع در دزفول کندرو پیام آوران بین خیابانهای فردوسی وجلالی ۳

۱۴۰۲/۱۲/۰۱

پلاک۸۶۰/۱ محمدرضا فخردانش فرزند علی وغیره ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی بمساحت ۵۷۰۱ متر مربع واقع در دزفول جاده خاکی بین المزارع منشعبه از بلوار ملاصدرا

پلاک۸۸۸/۲ عبدالحسین یوسف زاده فرزند سلطانعلی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی به مساحت ۱۳۱/۷۶ متر مربع واقع در دزفول خیابان ۲۰ متری بین خیابانهای فرهنگ ۲۷ و۲۸ شرقی

پلاک ۹۲۰/۱۵۲ محمد جوهرشیروی فرزند موسی نسبت به ششدانگ یکقطعه زمین پی ریزی شده با کاربری مسکونی بمساحت ۱۷۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان ۱۲ متری بین خیابان جدید الاحداث وخیابان فرهنگ ۲۹ غربی

پلاک ۹۲۰/۱۵۴ مهسا عباسی فرزند عبدالحسین وغیره ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی بمساحت ۱۶۲ متر مربع واقع در دزفول خیابان شهید کابلی

پلاک ۹۲۰/۱۵۶ زهرا ملکه ساکی زاده فرزند کریم نسبت به ششدانگ یکقطعه زمین محصور بمساحت ۲۰۰ متر مربع واقع در دزفول کوی پیام خیابان پیام ۵

پلاک ۹۵۲/۷۲ شهلا گلاب خیام فرزند عبدالسادات نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب تجاری بمساحت ۱۳/۶۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان فردوسی بین خیابانهای روستا ووصال شیرازی

۱۴۰۲/۱۲/۰۲

پلاک۱۹۸۵/۲۸ احمد رسولیان زاده فرزند امیر نسبت به ششدانگ یکبابخانه بمساحت۱۶۹/۶۹ مترمربع واقع در دزفول خیابان دهقان بین خیابانهای فردوسی وخیام

پلاک ۱۰۰۳/۸۶ امینه طالب قصابی فرزند عبدالمحمد نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی بمساحت ۲۲۷/۵۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان حکیم سنایی بین خیابانهای بصیرت ولبخند شوکوه

پلاک ۱۰۱۰/۱۵ سعید علی نادی خلف فرزند آقا حاجی نسبت به ششدانگ یکقطعه زمین محصور با کاربری مسکونی بمساحت ۳۸۸/۲ مترمربع واقع در دزفول خیابان ۱۲ متری نبش بلوار پیام آوران

پلاک ۱۰۱۰/۱۶ محمد رضا دیلی نظر فرزند احمد نسبت به ششدانگ یکقطعه زمین پی ریزی شده با کاربری مسکونی بمساحت ۲۵۷/۵۶ متر مربع واقع در دزفول خیابان آتشین صدف بین خیابان محتشم وبلوار پیام آوران

پلاک۱۰۱۳/۱۰۹ حسن براتی فرزند امیر نسبت به ششدانگ یکقطعه زمین بمساحت۲۰۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان شهیدان خرمی بین خیابان فرهنگ ۲۱ غربی وپارک رسالت

پلاک ۱۰۳۶/۶۱ علیرضا کاشانی زاده فرزند حاجی محمد نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۱۲۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان وفا بین خیابانهای ارسطو وقرنی

۱۴۰۲/۱۲/۰۵

پلاک ۱۰۶۴/۹ مهدی صحاف زاده فرزند عبدالحمید نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان در حال ساخت بمساحت ۳۱۵/۹۱ متر مربع واقع در دزفول خیابان روستا

پلاک ۱۰۸۹/۱۲۷ محمداحتشام فرزند حسن نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۱۶۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان هنر۱۰ منشعبه از خیابان فرهنگ ۱۳ شرقی

پلاک ۱۰۸۹/۱۲۸ سمیه پوربهزادی فرزند محمدتقی نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۱۵۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان فرهنگ ۱۳ شرقی نبش خیابان هنر۴

پلاک۱۰۹۰/۸۹ محمدحسین زاهدیان فرزند اله یار وغیره ششدانگ یکبابخانه بمساحت۱۹۹/۵۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان فرهنگ ۷ شرقی بین خیابانهای شهید رفیع وهنر۵

پلاک ۱۱۰۵/۱۶۲ عبدالرحمن محمد علی پور فرزند محمد حسین نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت ۱۵۹/۵۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان هنر ۸ بین خیابانهای فرهنگ ۱۳ و۱۷

پلاک ۱۱۰۵/۱۶۳ عبدالعظیم نمازی فرزند محمد نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت ۲۰۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان فرهنگ ۱۲ شرقی بین خیابانهای هنر۴ و۵

۱۴۰۲/۱۲/۰۷

پلاک ۱۱۱۳/۷۶ فرانک عطار روشن فرزند غلامحسین نسبت به ششدانگ قسمتی از یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت ۲۲۷/۱۸ متر مربع واقع در دزفول خیابان فرهنگ ۴ شرقی بین بلوار ولی عصر(عج) وخیابان هنر۱

پلاک ۱۱۴۷/۹۴ شهناز فرخزاد فرزند محمد آقا نسبت به ششدانگ یکبابخانه بمساحت ۱۵۸ مترمربع واقع در دزفول خیابان نظامی بین خیابانهای حافظ وبوعلی

پلاک ۱۱۴۷/۹۵ منصور صلواتی زاده فرزند یوسفعلی نسبت به ششدانگ یکبابخانه بمساحت ۴۲۹/۲۱ مترمربع واقع در دزفول خیابان بوعلی نبش کوچه بن بست بین خیابانهای مدرس ونظامی

پلاک ۱۱۵۸/۹۵ مسعود لطفعلی قصاب فرزند احیاء نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۶۰/۵۰ مترمربع واقع در دزفول کوچه شهید خوشروانی منشعبه از خیابان فجربین خیابانهای مطهری و۲۲ بهمن

پلاک ۱۱۵۹/۳۹ امین رضائی فرزند ابراهیم نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان باکاربری تجاری مسکونی بمساحت ۷۲/۵۵ مترمربع واقع در دزفول بلوار ۴۵ متری فتح المبین

پلاک ۱۱۶۲/۷۷ مصطفی توانگرفرزند علی نسبت به ششدانگ یکباب خانه باکاربری مصوب مسکونی بمساحت ۱۶۷/۶۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان نظامی بین خیابانهای خیام ومطهری

۱۴۰۲/۱۲/۰۸

پلاک ۱۲۹۸/۴۲ علی ریاحی نیا فرزند صفرعلی نسبت ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب فضای سبزبمساحت ۴۶ مترمربع واقع در دزفول کوی نگار خیابان نگارا صلی منشعبه از بلوار دارالمومنین

پلاک ۱۳۲۴/۲۱۶ امیرحسین علیمرادی فرزند علی نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۱۳۰/۸۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان ارسطو بین کوچه پکاه ۳ وخیابان شریعتی

پلاک ۱۳۶۰/۳۹ فریده آل کثیر فرزند لازم نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۱۶۹/۷۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان رودکی بین خیابان امام خمینی (ره) وکوچه خوشه چین

پلاک ۱۳۸۱/۱۷ زهرا راه نورد فرزند حیاتقلی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مصوب مسکونی بمساحت۱۳۴/۰۹ مترمربع واقع در دزفول کوچه افشین بین خیابان استقلال وکوچه شهید مهرنما

۱۴۰۲/۱۲/۰۹

پلاک ۱۳۸۱/۱۸ محمد کسایی زاده فرزند رحیم نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان در حال ساخت با کاربری مصوب مسکونی بمساحت ۱۴۱/۷۱ مترمربع واقع در دزفول کوچه افشین بین خیابان استقلال وکوچه شهید مهرنما

پلاک ۱۴۷۳ بهرام ببرازی بوکالت از ورثه یوسف ببرازی کما فرض اله ششدانگ یک قطعه زمین که مساحت آن در هنگام تحدید حدود مشخص میشود واقع در دزفول انتهای خیابان شریعتی اراضی معروف به خاکی دیم سیبلی

پلاک ۱۵۳۴/۲۱ محسن عادل پور فرزند محمد رضا نسبت به ششدانگ یکباب خانه بمساحت ۲۰۶/۸۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان ابوریحان بین خیابان حمزه وکوچه شهید پیرنیا

پلاک ۱۵۸۳/۸۷ حمید سوداگر فرزند علی نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان با کاربری مسکونی بمساحت ۱۶۵ مترمربع واقع در دزفول کوچه بن بست منشعبه از خیابان امام موسی صدر بین بلوار یا زهراء وخیابان بعثت

**پلاک ۱۵۸۴/۱۷۷ فاطمه ابوالقاسمی ف